

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **P. V. H.**, zast. Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem, se sídlem v Plzni, Františkánská 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, ze dne 10. 11. 2004, č. j. 59 Az 2/2004 – 25,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně 17. 6. 2005 u Nejvyššího správního soudu v Brně se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku, ze dne 10. 11. 2004, č. j. 59 Az 2/2004 – 25, jímž byla zamítnuta žaloba stěžovatele proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2003, č. j. OAM-711/VL-11-K01-2002, o neudělení azylu z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a jímž bylo současně vysloveno, že se na ně nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Ze spisu vyplývá, že výše uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů ode dne doručení rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, byl z důvodu, že stěžovatel nebyl na úředně zjištěné adrese zastižen, uložen dne 13. 4. 2005 u držitele poštovní licence (na poště), o čemž byl adresát předepsaným způsobem vyrozuměn. Zásilku si však v úložní lhůtě nevyzvedl, za využití institutu právní fikce nastaly účinky doručení.

Při doručování písemností určených fyzickým osobám, v souladu s ustanovením § 42 s. ř. s., v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) platí, že písemnost určenou fyzické osobě soud předá doručujícímu orgánu k doručení na adresu jejího bytu, jejího místa

podnikání, jejího pracoviště nebo místa, kde se zdržuje. V projednávané věci stěžovatel v řízení před krajským soudem uváděl adresu: P. S. R. V průběhu řízení před krajským soudem bylo soudem úředně sděleno, že stěžovatel pobytové středisko svévolně opustil dne 5. 5. 2004. Podle telefonického sdělení P. S. R. (dle úředního záznamu ve spisu) se stěžovatel nově zdržoval na adrese Ř. 24, P., u pana N. V. H. (jiná adresa nebyla známa). Tato adresa koresponduje i adrese, která je uvedena v podané kasační stížnosti jako „S., Ř. 24“. Z evidence obcí v České republice totiž vyplývá, že „Ř.“ je část obce „S.“ v okrese P., a na tuto adresu (byť uvedenou „Ř. 24, P.“) stěžovateli Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, písemnost fakticky doručoval (otisk poštovního razítka na přelepce obálky u údaje o nezastižení adresáta nese údaj doručovací pošty „S.“). Stěžovatel však nebyl v místě doručování zastižen, přičemž podle ustanovení § 46 odst. 3 o. s. ř. platí, že nebyla-li fyzická osoba zastižena na uvedené adrese a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost uloží na poště. Podle § 50b odst. 1 o. s. ř. se doručovaná písemnost, kterou doručující orgán uložil, považuje za uloženou dnem, v němž se bezvýsledně pokusil písemnost adresátu doručit, neboť v místě doručování ani jinde příjemce nezastihl. Podle § 50c odst. 1 o. s. ř., byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Podle odst. 4 téhož ustanovení, nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do tří dnů nebo, nebo jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Podle § 40 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) platí, že připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

V projednávané věci byl dodržen poštou takto předepsaný postup a písemnost byla po bezvýsledném pokusu o její doručení stěžovateli uložena téhož dne, tj. dne 13. 4. 2005 na poště a stěžovatel o uložení písemnosti, jak vyplývá z údajů na dodejce zásilky založené ve spisu, byl vyrozuměn s výzvou, aby si písemnost vyzvedl, s poučením o následcích nevyhovění takové výzvě.

Stěžovatel si zásilku v úložní lhůtě nevyzvedl, za den doručení je tak nutno považovat desátý den od uložení písemnosti (u daného rozsudku šlo o zásilku určenou do vlastních rukou), a v případě jako je tento, kdy připadl poslední den této lhůty na sobotu, byl dnem doručení nejbližší následující pracovní den, tedy pondělí 25. 4. 2005.

V souladu s § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. pak stanoví, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Protože dnem, který určil počátek běhu lhůty pro podání kasační stížnosti (dnem „doručení“) bylo v projednávané věci pondělí 25. 4. 2005 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti bylo potom pondělí 9. 5. 2005.

Kasační stížnost byla podána opožděně.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.).

Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla u Nejvyššího správního soudu v Brně (podle ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal, a to s ohledem na úkony, které má podle § 108 s. ř. s. provést tento soud

po podání kasační stížnosti; lhůta je zachována byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu) podána osobně až dne 17. 6. 2005, nezbývá než konstatovat, že lhůta pro podání předmětné kasační stížnosti byla zmeškána a Nejvyšší správní soud musel předmětnou kasační stížnost jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítnout.

Stěžovatel v kasační stížnosti rovněž navrhoval, aby Nejvyšší správní soud přiznal kasační stížnosti odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta pro opožděnost, se tímto požadavkem Nejvyšší správní soud zabývat nemohl, a také se jím nezabýval.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu